

Súd: Okresný súd Prešov  
Spisová značka: 12C/220/2015  
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8115213466  
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 10. 2017  
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Alena Paveleková  
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2017:8115213466.4

## ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prešov sudkyňou Mgr. Alenou Pavelekovou v právnej veci žalobkyne: T.. A. C., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom U. X, XXX XX O., štátny občan SR, v konaní zastúpená JUDr. Andrejom Ligom, advokátom so sídlom v Prešove, Oravská 7, 080 01 Prešov, IČO: 42237581, proti žalovanému: T.. O. C., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom A. XX, XXX XX K., štátny občan SR, v konaní právne zastúpený JUDr. Jánom Jurčom, advokátom so sídlom v Bardejove, Partizánska 5, o ochranu osobnosti a poskytnutie náhrady nemajetkovej ujmy vo výške 5.000 EUR, takto

### rozhodol:

I. Žalobu **z a m i e t a** .

II. Stranám sporu náhradu trov konania **n e p r i z n á v a** .

### o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobou doručenu tunajšiemu súdu dňa 18. 5. 2015 sa žalobkyňa domáhala na žalovanom zaplatenia sumy 5.000 EUR titulom nemajetkovej ujmy.

2. Žalobkyňa svoju žalobu odôvodnila tým, že so žalovaným uzatvorila manželstvo dňa 29. 10. 2011, počas manželstva sa im dňa 18. 3. 2012 narodila dcéra. Pre agresívnu povahu a ponižovanie, ktoré sa prejavili už mesiac po svadbe, opustila spoločnú domácnosť, ktorú viedla so žalovaným a odišla s dcérou zo spoločnej domácnosti. Dňa 21. 7. 2015 podala na Okresnom súde v Bratislave návrh na rozvod manželstva. Po opustení spoločnej domácnosti 7. 7. 2014 zobrala so sebou len nevyhnutné veci. Ponechala v byte viaceré svoje osobné dokumenty vrátane svojej zdravotnej dokumentácie.

3. Dňa 3. 2. 2015 žalovaný zrejme omylom poslal jej predošlému právnenému zástupcovi - JUDr. Stoszekovi, ktorý ju už vtedy nezastupoval, elektronickú poštu a súčasťou boli lekárske správy žalobkyne, s ktorými sa žalovaný obrátil na priateľa svojej sestry psychiatra M.. M. C. v I. o radu, či je možné na základe týchto lekárskeho správ v rozvodovom konaní napadnúť žalobkyňu z dôvodu jej psychickej neschopnosti. Poukázala na to, že s týmito lekárskeho správami sa neoprávnene oboznámilo najmenej 5 osôb. Mala za to, že išlo o neoprávnený zásah do súkromia, ktorý nepriamo podporuje aj ustanovenie § 11 ods. 9 písm. g) zákona č. 576/2004 Z.z. o zdravotnej starostlivosti v znení neskorších právnych predpisov, v zmysle ktorého pri poskytovaní zdravotnej starostlivosti má každý právo za podmienok ustanovených týmto zákonom na zachovanie mlčanlivosti o všetkých údajoch týkajúcich sa jeho zdravotného stavu, o skutočnostiach súvisiacich s jeho zdravotným stavom, ak v prípadoch ustanovených osobitným predpisom nie je zdravotnícky pracovník zbavený tejto mlčanlivosti. Obdobné je aj ustanovenie § 80 ods. 2 zákona č. 578/2004 Z.z. o poskytovateľoch zdravotnej starostlivosti v znení neskorších predpisov.

4. Uviedla, že zverejnením lekárskeho správ o zdravotnom stave bolo porušené právo na ochranu súkromia, ktoré spočíva v práve fyzickej osoby samostatne sa rozhodnúť, podľa vlastného uváženia, či a v akom rozsahu majú byť skutočnosti z jeho súkromného života prístupné iným alebo zverejnené. Uviedla, že okolnosti, za ktorých došlo k porušeniu práva žalobkyne, teda nielenže zdravotnú dokumentáciu žalobkyne zverejnil žalovaný, ale chcel ju nekalou použiť súdom v konaní, odôvodňuje priznanie náhrady za nemajetkovú ujmu.

5. Žalobkyňa súdu predložila emailovú dokumentáciu zo dňa 3. 2. 2015 advokátskej kancelárie JUDr. Stoszeka, adresovanú Andrejovi Ligovi, ktorej obsahom bolo preposlanie správy od odosielateľa O. C. z 2. 2. 2015 pre adresátov B. G. T. P.Á., Q. Q. M.. Súčasne predložila neúplné kópie lekárskeho správ.

6. Žalovaný sa k žalobe písomne vyjadril podaním doručeným súdu dňa 4. 8. 2015 (č.l.sp. 18 až 20) a uviedol, že niet pochyb o tom, že v čase, kedy malo dôjsť k oboznámeniu sa; s lekárskeho správami ako tvrdí žalobkyňa, účastníci konania boli manželia, žalobkyňa konkludentným spôsobom umožnila žalovanému oboznámiť sa s jej zdravotným stavom ešte pred 3. 2. 2015 a skôr, kedy manželstvo účastníkov plnilo svoj spoločenský účel. Nikdy v minulosti po tom, čo účastníci konania uzavreli manželstvo, žalobkyňa žalovanému nebránila oboznámiť sa s jej zdravotným stavom a navyše zdravotná dokumentácia žalobkyne bola voľne prístupná v byte ich posledného spoločného bydliska. Žalovaný v tomto prípade, majúci na mysli cit. ust. zákona o rodine, pri hľadaní príčin rozvratu manželstva účastníkom konania, nevedomujúc si zásah do osobnostných práv žalobkyne, zdravotnú dokumentáciu použil v dobrej viere.

7. Žalovaný uviedol, že niet pochyb ani o tom, že ak došlo, čo zatiaľ nemal za preukázané, k odoslaniu elektronickej pošty právnenému zástupcovi žalobkyne, tento bolo nútený dôsledne dodržať ust. § 9 ods. 1 zákona o advokácii. Žalobkyňa síce dôvodí, že JUDr. Stoszek už dňa 3. 2. 2015 nebol jej právnym zástupcom, no na tej skutočnosti nič nemení, že je a bol povinný zachovať mlčanlivosť o osobných údajoch chránených zákonom, aj keď sa o nich dozvedel po skončení právneho zastupovania žalobkyne, pretože sa o nich dozvedel pri výkone advokácie a navyše žalovaný sa o skončení jej právnym zastupovaním JUDr. Stoszekom dozvedel až na pojednávaní dňa 12. 2. 2015 v konaní vedenom na Okresnom súde v Bratislave pod sp.zn. 20P/256/2014 o rozvod manželstva. Mal za to, že pokiaľ žalobkyňa tvrdí, že s použitými lekárskeho správami sa neoprávnene oboznámilo najmenej päť osôb, čo zrejme okrem JUDr. Stoszeka, kedy, kto a v akom rozsahu nepreukázala, a teda neuniesla dôkazné bremeno a vychádza z neoverenej domnienky, čo nie je ani len nepriamym dôkazom. Žalovaný mal za to, že neporušil ust. § 11 OZ a ďalšie ust. cit. žalobkyňou, teda, aby jeho konaním došlo k zníženiu ľudskej dôstojnosti žalobkyne, žalobu považoval za nedôvodnú a navrhol ju zamietnuť.

8. Žalobca súdu predložil zápisnicu z pojednávania vo veci vedeného pod sp. zn. 20P/256/2014.

9. Vyjadrením doručeným súdu dňa 2. 5. 2016 žalobkyňa po poučení podľa § 118a O.s.p. predložila emailovú komunikáciu z 2. februára 2015 z adresy advokatskakancela... a uviedla, že z tejto je zrejme, že e-mailovú správu s prílohami z 2. februára 2015 o 08.51 hod., ktorá je predmetom konania, prevzala JUDr. Martina Řeřichová. Na jej výzvu, aby jej oznámila, kto konkrétne v kritickej dobe správu od T. C. prevzal, resp. komu bola predložená a kto sa s ňou zoznámil, JUDr. Řeřichová reagovala správou z 25. apríla 2016, ktorú tiež pripojila, okrem toho sa s predmetnou e-mailovou správou oboznámil JUDr. Jindřich Stoszek, ktorý ju žalobkyňi (otcovi žalobkyne) preposlal z adresy akstoszek@ba.telecom.sk <mailto:akstoszek@ba.telecom.sk>. Uviedla, že správa s prílohami bola adresovaná aj M. M. C. na e-mailovú adresu, ktorú sa jej nepodarilo zistiť a ktorý ako psychiater pracuje vo firme C. A.P.U., A. I. X, XXX XX I., bytom údajne tamtiež. Uviedla, že prihliadnúc na doterajšie agresívne správanie žalovaného, na jeho rôzne neférové úskoky a na zadržovanie všetkých osobných vecí žalobkyne, morálne zadosťučinenie neprichádza do úvahy, pretože v ospravedlnení z jeho strany by išlo iba o divadelné predstavenie, z ktorého by sa jej neskôr do očí vysmial, keďže on neustále opakuje: „všetko vybavíme“.

10. Podľa § 470 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku platného a účinného od 1. 7. 2016 (ďalej len „CSP“) - Ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

11. Podľa § 470 ods. 2 CSP - Právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované. Ak sa tento zákon použije na konania začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, nemožno uplatňovať ustanovenia tohto zákona o predbežnom prejednaní veci, popretí skutkových tvrdení protistrany a sudcovskej koncentracii konania, ak by boli v neprospech strany.

12. Podľa § 149 CSP - Prostriedkami procesného útoku a prostriedkami procesnej obrany sú najmä skutkové tvrdenia, popretie skutkových tvrdení protistrany, návrhy na vykonanie dôkazov, námietky k návrhom protistrany na vykonanie dôkazov a hmotnoprávne námietky.

13. Podľa § 150 ods. 1,2 CSP - Strany majú povinnosť pravdivo a úplne uvádzať podstatné a rozhodujúce skutkové tvrdenia týkajúce sa sporu. Na zistenie podstatných a rozhodujúcich skutočností môže súd strany požiadať o ďalšie skutkové tvrdenia.

14. Podľa § 151 ods. 1,2 CSP - Skutkové tvrdenia strany, ktoré protistrana výslovne nepoprela, sa považujú za nesporné. Ak strana poprie skutkové tvrdenia, ktoré sa týkajú jej konania alebo vnímania, uvedie vlastné tvrdenia o predmetných skutkových okolnostiach, inak je popretie neúčinné.

15. Súd vo veci vykonal dokazovanie oboznámil sa s listinnými dôkazmi, ako aj oboznámil sa so všetkými prostriedkami procesného útoku a procesnej obrany, ktoré strany v konaní predniesli a zistil tento skutkový stav B. G. T. P. <Q..I..R.>; Q. <Q..E..A.>; M. <M.(@..R.> s názvom úprava styku, ktorý obsahoval otázku: „M., čo myslíš je tu možnosť napadnúť manželku z dôvodu veci:

16. Z predloženej vytlačenej elektronickej komunikácie ako listinného dôkazu mal súd zistené, že z emailovej adresy O..C..R. dňa 2. 2. 2015 o 8.51 PM, bol zaslaný email adresovaný na emailové adresy psychickej neschopnosti, ale o niečo v tom zmysle? Daj vedieť či ten smer má z zmysel, S pozdravom T.. O. C. E.: XXXX XXX XXX“.

XX. Tomuto emailu predchádzal email adresovaný z adresy O..C..R. dňa 2. 2. 2015 o 20:46 SEČ na adresu B. G. T. P. <Q..I..R.>; tiež s názvom návrh úpravy styku, kde bol uvedený: „Tu sú tie nálezy o ktorých som vás informoval“ a pripojené fotografie čitateľných lekárske správ v počte 5 (čl. 70 až 74) ks.

18. Z výsluch žalobkyne mal súd zistené, že po tom, ako odišla zo spoločného bytu v Bratislave v júli v roku 2014 a požiadala o rozvod manželstva, v byte ponechala svoje osobné veci, ako aj lekárske záznamy, ktoré žalovaný zoskenoval a poslal niekoľkým ľuďom bez jej súhlasu a bez jej vedomia a tieto chcel zneužiť v prospech priaznivejšieho konania na súde v rozvodovom konaní v Bratislave. Išlo lekárske správy z roku 2011. O tom sa dozvedela tak, že táto správa bola poslaná aj jej predchádzajúcemu právnenému zástupcovi, JUDr. Stoszekovi, ktorý následne preposlal túto správu jej otcovi, či o tom mám informácie. Uviedla, že keď sa o tom dozvedela, komu všetkému boli tieto správy preposlané, bola v šoku, hlboko ju to zasiahlo, urazilo ju to.

19. Žalovaný uviedol, že nemal vedomosť o tom, že by v byte ostali nejaké lekárske správy (aj keď v písomnom vyjadrení potvrdil, že v byte boli). Žalovaný potvrdil, že má emailovú adresu O..C..R., uviedol však, že o tejto adrese vedela aj žalobkyňa, ona zobrala z domácnosti iPad, na ktorý bola viazaná táto emailová adresa. Vedela aj heslo, prostredníctvom tohto iPadu tieto prihlasovacie údaje mala k dispozícii. Uviedol, že si nie je vedomý toho, že by zdravotnú dokumentáciu posielal právnenému zástupcovi žalobkyne. Žalovaný uviedol, že nevie o tom, že by niekedy bol skenoval zdravotnú dokumentáciu, ktorá patrila žalobkyňi. Nemal vedomosť ani o tom, že by niekto zneužil jeho emailovú adresu. Žalovaný uviedol, že nikdy nechcel ublížiť žalobkyňi nejakým spôsobom. Pokiaľ ide o rozvod manželstva, s rozvodom manželstva nesúhlasil a aj po odchode zo spoločnej domácnosti nemal záujem jej nejakým spôsobom ublížiť alebo sa jej pomstiť. Žalovaný poprel, že by žalobkyňi odmietal vydať osobné veci zo spoločného bytu, na čo žalobkyňa poukazovala v súvislosti s celkovým správaním žalovaného. S tým, že tieto si mohla zobrať až v spolupráci s orgánmi polície.

20. Vo veci bol zo strany žalobkyne navrhnutý výsluch JUDr. Jindřicha Stoszeka, ako svedka, ktorý však namietal povinnosť zachovania mlčanlivosti. Vo veci sa však písomne vyjadril, a uviedol, že z adresy

O..C..R. mu bol doručený email dňa

2. 2. 2015, prílohou ktorého boli zoskenované lekárske správy žalobkyne.

21. Žalobkyňa súdu predložila ako listinný dôkaz písomné odborné vyjadrenie vyhotovené znalcom T. T. M. 01/III/2016, ktorý uviedol, že obsah predmetnej správy elektronickej pošty s uvedeným predmetom: „Fwd: Návrh úpravy styku“, aj s obrazovými prílohami odoslanej z adresy O..C..R. dňa 2. 2. 2015 o 20.51, bol zaslaný na nasledujúce adresy elektronickej pošty: \* B. G. T. P. (Q..I..R.), \* Q. (Q..E..A.), \* M. (M..R.M.). Okrem uvedených adries vyplýva z kontextu správy, že mailová schránka, náležiacia pre adresu advokatskakancelaria.hc@gmail.com, je zdieľaná s viacerými osobami v advokátskej kancelárii a z toho titulu k nej pristupuje viacero osôb. Predovšetkým, okrem pánov B. G. Q. T. P., uvedených ako vlastníkov adresy, aj JUDr. Martina Řeřichová, ktorá je spolupracovníčkou advokátskej kancelárie.

22. Ďalej uviedol, že syntaktická konštrukcia prenosového protokolu správ internetovej elektronickej pošty (SMTP) špecifikovanej v štandarde RFC 822 nedovoľuje dodatočnú manuálnu úpravu SMTP záhlavia správy. Preto aj z dostupných nálezov je možné jednoznačne stanoviť, že predmetná správa bola iniciovaná z e-mailovej adresy O..C....., dňa 2. 2. 2015 o 20.51 hod. Po preskúmaní SMTP záhlavia správy elektronickej pošty zo dňa 2. 2. 2015 o 20.51 hod. odoslanej z adresy O..C..... je možné usudzovať nasledovné: Preposielané (forward) správy boli vytvorené: dňa 2. 2. 2015, o 15.43 hod, z e-mail adresy Q.P..I..R. G. Q. O....., dňa 2. 2. 2015, o 17.21 hod, z e-mail adresy O..... na adresu Q..I....., V. X. X. XXXX, U. XX.XX I., J. N.-M. Q. Q..I..R. G. Q. O..R.. Pôvodný obsah predmetnej správy s predmetom: „Fwd: Návrh úpravy styku“ bol vytvorený následne, dňa 2. 2. 2015 o 20.51 hod. a uložený vo fronte odosielaných správ pod používateľským prístupom O..C..R.. Správa s predmetom: „Fwd: Návrh úpravy styku“ bola preukázateľne odoslaná na adresy: advokatskakancelaria.he@gmail.com <mailto:advokatskakancelaria.he@gmail.com>, akstoszek@ba.telecom.sk <mailto:akstoszek@ba.telecom.sk> a M..R. spolu s preposlaným obsahom citovanej histórie pôvodných správ. Najmenej dvaja z príjemcov potvrdili, že predmetnú správu z adresy O.Z..R., vytvorenú dňa 2. 2. 2015 o 20.51 hod. prijali a prečítali.

23. JUDr. Martina Řeřichová PhD. vo veci taktiež poukázala na to, že je viazaná mlčanlivosťou, nakoľko na základe udeleného plnomocnenstva poskytovala právne služby T.. O. C.. Potvrdila však, že emailová komunikácia bola realizovaná len medzi advokátskou kanceláriou a klientom T.. O. C..

24. Vo veci zo strany žalobkyne bolo predložené doplnené odborné vyjadrenie znalca T.. T. M., ktorý na otázku, či je možné, aby bol emailový účet žalovaného zobrazený na viacerých zariadeniach, uviedol, že technicky je možné, aby bol prístup ku účtu elektronickej pošty zriadený v rovnakom čase na viacerých zariadeniach. Pre vylúčenie akýchkoľvek pochybností o paralelnom prístupe k predmetnému účtu elektronickej pošty by bolo žiaduce, aby žalobca poskytol výpis prihlásení do svojho účtu O..C..R.. Tento výpis obsahuje čas všetkých prihlásení, ako aj zoznam a typ všetkých zariadení, z ktorých bol prístup na tento účet vykonaný. Aby bolo možné považovať taký dôkaz poskytnutý zo strany žalovaného za dôveryhodný, odporúča vykonať zaručenú kópiu výpisu aktivít na účte za prítomnosti znalca.

25. Žalovaný na uvedené návrhom protidôkazu, resp. predložením výpisu nereagoval, hoci možnosť mal.

26. Žalobkyňa súdu predložila detailnú fotodokumentáciu (čl. 82, 83 a násl.) a poukázala na totožnosť podkladu, na ktorom boli fotografie jej lekárskej dokumentácie vyhotovené s totožným podkladom jedálenského stola (resp. jedálenského textilu) na rodinných fotografiách z obdobia spoločnej domácnosti vedenej stranami sporu.

27. Žalovaný podaním doručeným súdu dňa 2. 8. 2017 (čl. 91) namietal, že fotografie nemožno považovať ani za nepriame dôkazy. Uviedol, že nie je možné jednoznačne potvrdiť, že farba stola, či obrúsok, sú identické na fotografiách. Namietal, že nie je fyzicky možné s odstupom času zabezpečiť všetky zariadenia tak, ako to navrhla žalujúca strana, pretože podliehajú entropickým javom a nahradili ich nové zariadenia. Rovnako kontrola emailového účtu tiež nemá žiaden reálny základ.

28. V zmysle § 11 zák. č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka v znení neskorších právnych predpisov (ďalej len OZ), má fyzická osoba právo na ochranu svojej osobnosti, najmä života a zdravia, občianskej cti a ľudskej dôstojnosti, ako aj súkromia, svojho mena, prejavov osobnej povahy.

29. Jedná sa o ustanovenie, ktorým sa spolu s § 12 a § 13 OZ vykonávajú práva upravené v článku 19 Ústavy Slovenskej republiky a v článku 10 Listiny základných práv a slobôd uverejnenej v ústavnom zákone číslo 23/1991 Zb.. Podľa týchto článkov, každý má právo na zachovanie ľudskej dôstojnosti, osobnej cti, dobrej povesti a na ochranu mena, ako aj právo na ochranu pred neoprávneným zhromažďovaním, zverejňovaním, alebo iným zneužívaním údajov o svojej osobe.

30. Podľa § 13 ods. 1 OZ, fyzická osoba má právo najmä sa domáhať, aby sa upustilo od neoprávnených zásahov do práva na ochranu jej osobnosti, aby sa odstránili následky týchto zásahov a aby jej bolo dané primerané zadostučinenie.

31. Podľa § 13 ods. 2 OZ, , pokiaľ by sa nezdalo postačujúce zadostučinenie podľa odseku 1 najmä preto, že bola v značnej miere znížená dôstojnosť fyzickej osoby alebo jeho vážnosť v spoločnosti, má fyzická osoba tiež právo na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch.

32. V zmysle článku 16 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky - Nedotknuteľnosť osoby a jej súkromia je zaručená. Obmedzená môže byť len v prípadoch ustanovených zákonom.

33. V zmysle článku 19 ods.1, 2 Ústavy Slovenskej republiky - Každý má právo na zachovanie ľudskej dôstojnosti, osobnej cti, dobrej povesti a na ochranu mena. Každý má právo na ochranu pred neoprávneným zasahovaním do súkromného a rodinného života.

34. Žalobkyňa v danej právnej veci argumentovala, že zverejnením lekárskeho správ o jej zdravotnom stave žalovaným, s ktorými sa mohlo oboznámiť najmenej 5 osôb (ktoré na to neboli oprávnené), bolo porušené jej právo na ochranu súkromia.

35. To, akým spôsobom došlo k poskytnutiu týchto lekárskeho správ zo strany žalovaného, mal súd za preukázané, v prvom rade súd pri hodnotení dôkazov vychádzal z toho, že žalovaný vo svojom prvom vyjadrení k žalobe doručenom súdu dňa 4. 8. 2015 (č.l.18) skutkový stav tvrdil žalobkyňou nepoprel. Potvrdil, že lekárske správy boli v ich spoločnom byte a že žalobkyňa v minulosti mu nikdy nebránila oboznámiť sa s jej zdravotnou dokumentáciou. Následne však prehodnotil svoje tvrdenia, čo je logické z hľadiska svojho procesného postavenia v konaní.

36. Vo veci bolo zo strany žalobkyne predložené odborné vyjadrenie znalca z odboru elektronika, bezpečnosť a ochrana informačných systémov, ktorý podrobne uviedol, ako prebiehala emailová korešpondencia a ako došlo k tomu, že bola doručená vtedajšiemu právnenému zástupcovi žalobkyne (v konaní o rozvedení manželstva), advokátskej kancelárii žalovaného, uvedené nebolo rozporované stranami sporu a na emailovú adresu M.. C., kde z kontextu vyplynul aj dôvod, pre ktorý žalovaný zasielal tejto osobe lekárske správy.

37. Na strane druhej až potom čo žalovaný poprel, že by to bol on, kto lekárske správy elektronicky posielal, zaujal žalovaný svoju obranu tým, že poukazoval na to, že aj žalobkyňa mala prístup k jeho emailovej adrese prostredníctvom zariadenia, ktoré zobrala zo spoločnej domácnosti (teda mohla zrejme ona poposlať svoje lekárske správy z adresy žalovaného), na preukázanie uvedeného tvrdenia však žalovaný nenavrhoval žiadny prostriedok procesnej obrany, hoci mohol, ako to uviedol znalec v odbornom vyjadrení, ak by predložil výpis prihlásení zo svojho účtu O..C..R.. Otvrdil pritom, že nemá inak vedomosť o tom, že by došlo inak k zneužitiu jeho emailovej adresy.

38. Navyše žalobkyňa doložila fotodokumentáciu, na základe ktorej je nepochybné, že fotografie lekárskeho správ boli realizované na jedálenskom textíle, totožnom, aký sa nachádzal v spoločnej domácnosti strán sporu, v ktorom ostal sám žalovaný po odchode žalobkyne.

39. V súhrne týchto preukázaných skutočností mal súd za to, že žalovaný odfotografoval lekárske správy a preposlal tak, ako je vyššie uvedené.

40. Návrh na vykonanie dokazovania znaleckým posudkom znalcom z odboru elektroniky, ktorý navrhovala žalobkyňa, súd zamietol, nakoľko by bol nadbytočný.

41. Z návrhov na výsluchoch svedkov M.. C. Q. B.. A., Q. Q. B.. Ř., strany napokon upustili (viď zápisnica zo dňa 31. 10. 2017), iné dôkazy navrhované neboli.

42. Súd teda mal za to, že žalovaný preposlaním lekárskeho správ týkajúcich sa zdravotného stavu žalobkyne neoprávnené zasiahol do práva na ochranu súkromia žalobkyne.

43. Nemožno poprieť, že rôznorodosť prejavov jednotlivých stránok ľudskej osobnosti fyzickej osoby zodpovedá širokému spektru možných neoprávnených zásahov proti niektorej zo zložiek osobnosti. Pretože ide o vlastnú, internú a najintímnejšiu sféru ľudskej osoby, dotknutie zvonku je veľmi často pociťované so značne nepriaznivou intenzitou, je preto nepochybne vecou zákona tejto osobnostnej sfére poskytovať príslušnú právnu ochranu.

44. Pri vzniku občianskoprávných sankcií za nemajetkovú ujmu spôsobenú zásahom do osobnosti fyzickej osoby podľa § 13 OZ, musí byť ako predpoklad zodpovednosti splnená aj podmienka existencie zásahu objektívne spôsobilého vyvolať nemajetkovú ujmu spočívajúcu buď v porušení alebo len ohrození osobnosti fyzickej osoby v jej fyzickej a morálnej integrite, tento zásah musí byť neoprávnený (protiprávny) a musí tu byť zistená existencia príčinnej súvislosti. Nenaplnenie ktoréhokoľvek z týchto predpokladov potom vylučuje možnosť nástupu sankcií podľa ustanovení § 13 OZ

Bolo teda nutné i v tejto veci vychádzať zo zásady, že občianskoprávna ochrana osobnosti fyzickej osoby, podľa ustanovení § 13 OZ prichádza do úvahy len v tých zásahoch do osobnosti takej osoby, chránenej všeobecným osobnostným právom, ktoré možno kvalifikovať ako neoprávnené (protiprávne). Neoprávneným zásahom je taký zásah do osobnosti fyzickej osoby, ktorý je v rozpore s objektívnym právom, t. j. s právnym poriadkom.

45. Žalovaný nepochybne nemal žiadne oprávnenie nakladať s listinami, ktorých obsah sa týkal zdravotného stavu žalobkyne, ani v tom prípade, že žalobkyňa pred touto udalosťou nenamietala, aby sa s nimi oboznámil.

46. Súd mal nepochybne preukázanú aj tú skutočnosť, že lekárske správy boli doručené na tri emailové adresy. V jednom prípade, vtedajšiemu právnenému zástupcovi žalobkyne, ktorý je však viazaný povinnosťou mlčanlivosti, uvedené sa týkalo aj advokátskej kancelárie žalovaného, ktorý bol druhým subjektom. Tretím subjektom bol lekár, uvedené nebolo sporné, M.. C., ktorý bol síce oslovený žalovaným ako súkromná osoba, napriek tomu je potrebné vychádzať z tej skutočnosti, že ako lekár je si vedomý povinnosti vyplývajúcej zo zákona o zdravotnej starostlivosti.

47. Nešlo teda o zverejnenie citlivých údajov širokej verejnosti a adresátni boli minimálne dve osoby viazané povinnosťou mlčanlivosti. Taktiež súd prihliadol aj na motív žalovaného, ktorý získané informácie chcel použiť v ďalšom súdnom konaní, nie pre ďalšie zverejnenie alebo v záujme inak uškodiť žalobkyňu, uvedené vyplynulo práve z kontextu, ako a prečo došlo k zaslaniu M.. C..

48. Z hľadiska poskytnutia ochrany dotknutej osobe, v zmysle ustálenej judikatúry nie je významné, či k neoprávnenému zásahu došlo zavineným konaním alebo nezavinene, vedome alebo nevedome. Dokonca sa nevyžaduje ani len vyvolanie následkov, postačuje, že neoprávnený zásah je spôsobilý vyvolať ohrozenie alebo narušenie chránených práv osobnosti fyzickej osoby. S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti, však súd dospel k záveru, že zásah do práva na ochranu osobnosti žalobcu spôsobený preposlaním lekárskeho správ týkajúcich sa zdravotného stavu žalobkyne, však nemožno hodnotiť ako závažný a v značnej miere ovplyvňujúci vážnosť a česť žalobkyne.

49. Predpokladom úspešnosti žaloby v zmysle § 13 ods. 2 OZ je preukázanie skutočností, že zásahom do práva na ochranu osobnosti došlo u dotknutej osoby k vzniku ujmy. V tomto bode žalobkyňa nepreukázala skutočnosť, že zásahom žalovaného došlo k vzniku ujmy na jej strane.

50. Je pochopiteľné, že konanie žalovaného sa jej dotklo, akú ujmu však utrpela, preukázané nebolo, a v závislosti od tejto ujmy by bolo možné posúdiť aj dôvodnosť uplatňovaného finančného zadosťučinenia, t. j. jeho výšku.

51. Súd tu poukazuje aj na prehľad rozhodnutí súdov, za akú ujmu, akú výšku finančného zadosťučinenia priznávajú. O tomto prehľade boli strany sporu oboznámené.

52. Súd mal za to, že primerané v danej právnej veci vzhľadom na zistený skutkový stav, by bolo morálne zadosťučinenie, žalobkyňa však žiadala za zásah náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch v sume 5.000 EUR.

53. V tejto súvislosti súd poukazuje na rozhodnutie Najvyššieho súdu ČR zo dňa 30. 11. 2006 sp.zn. 30Cdo/2919/2006, aplikovateľné v danej právnej veci, ktorý v právnej vete konštatoval, že žaloba fyzickej osoby, ktorá sa domáha morálneho zadosťučinenia za neoprávnený zásah do práva na ochranu osobnosti, musí vždy znieť na určitú formu tohto zadosťučinenia. Pokiaľ súd zistí, že navrhovaná forma morálneho zadosťučinenia, nie je primeraná a žaloba nie je zodpovedajúcim spôsobom upravená, žalobu zamietne. Pri úvahe o primeranosti požadovaného morálneho zadosťučinenia za neoprávnený zásah do práva na ochranu osobnosti musí súd vychádzať z celkovej povahy i z jednotlivých okolností konkrétneho prípadu (musí prihliadnúť napr. k intenzite, povahe zásahu a spôsobu neoprávneného zásahu, k charakteru a rozsahu zasiahnutej hodnoty osobnosti, k trvaniu i šírke ohlasu a k vplyvu vzniknutej nemajetkovej ujmy na postavenie a uplatnenie postihnutej fyzickej osoby v spoločnosti).

54. Keďže žalobkyňa všetky tieto okolnosti odôvodňujúce primeranosť požadovaného zadosťučinenia ani len netvrdila (hoci mala právne zastúpenia), nebolo možné na čom založiť jej nárok na zadosťučinenie v peniazoch a morálne zadosťučinenie nenavrhol, resp. ho považovala za zbytočné, aj keď naň nárok mal súd za preukázaný. Z týchto dôvodov neostávalo iné ako žalobu v celom rozsahu zamietnuť.

55. Podľa § 257 CSP - Výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa.

56. Ustanovenie § 257 CSP predstavuje odchýlku od zásady zodpovednosti za výsledok (§ 255) a od zásady zodpovednosti za zavinenie (§ 256 ods. 1). Použitie tohto ustanovenia preto negatívne dopadá na stranu sporu, ktorá by inak mala právo na náhradu trov konania, dôvody hodné osobitného zreteľa, ani výnimočné okolnosti zákon bližšie nešpecifikuje. Výklad týchto podmienok ponecháva na súdnu prax. V zmysle dnes už ustálenej judikatúry (pozri k tomu napr. uznesenia Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 2MCdo/17/2009, sp. zn. 5Cdo/67/2010, či sp. zn. 3MCdo/46/2012) nemožno § 257 považovať za ustanovenie, ktoré by zakladalo voľnú možnosť aplikácie (v zmysle svojvôle), ale ide o ustanovenie, podľa ktorého je súd povinný skúmať, či v prejednávanej veci neexistujú zvlášťne okolnosti hodné osobitného zreteľa, na ktoré je potrebné pri stanovení povinnosti nahradiť trovy konania výnimočne prihliadnúť.

57. Okolnosti hodné osobitného zreteľa sa v takýchto prípadoch môžu vyskytnúť v akomkoľvek sporovom konaní.

58. Súd má za to, že nemôže v danej právnej veci žiadnej zo strán (úspešnej, ani neúspešnej) priznať náhradu trov konania, nakoľko k zásahu do práv žalobkyne došlo, nebolo však priznané finančné zadosťučinenie. Z týchto dôvodov rozhodol o trovách konania tak, ako je uvedené vo výroku II.

#### **Poučenie:**

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Prešov.

Podľa § 359 CSP, odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Podľa § 363 CSP, v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 365 ods. 1 CSP, odvolanie možno odôvodniť len tým, že

a) neboli splnené procesné podmienky,

b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,

- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 CSP, odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 CSP, odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. Ak žalovaný nespĺní povinnosť uloženú týmto rozsudkom, môže žalobca podať návrh na vykonanie exekúcie podľa exekučného poriadku.